

FORSVARSMINISTERIET

(FOU alm.del-Spørgsmål 62)

10. december 2009

Besvarelse af FOU spørgsmål nr. 62, stillet den 18. november 2009 på Forsvarsudvalgets vegne af formand Hans Christian Thoning.

Spørgsmål nr. 62:

Vil ministeren redegøre for, om der i forbindelse med analysen af strålingsrisikoen for de ansatte i Forsvaret, der har betjent radarudstyr i Nærluftforsvaret, har været gennemført en måling af strålingen fra alle potentielle strålingskilder (herunder sende- og modulatorradiorør) for forskellige typer stråling, som eksempelvis ioniserende stråling, og vil ministeren tage initiativ til en sådan undersøgelse, hvis den endnu ikke er gennemført?

Svar:

Til brug for min besvarelse af spørgsmålet har Forsvarsministeriet indhentet en udtalelse fra Forsvarskommandoen, som i den anledning har oplyst følgende:

"Kræftens bekæmpelse offentliggjorde i januar 2008 deres undersøgelse af risikoen for udvalgte kræftformer i forsvaret i relation til arbejdsmiljømæssige påvirkninger.

Et af undersøgelsens tre hovedformål var at undersøge, om personer, der har været beskæftiget med radarudstyr o.l. har en øget risiko for at udvikle kræft.

På dette område viste Kræftens Bekæmpelses undersøgelse, at der er en øget forekomst af en række kræftformer, der kunne relateres til arbejdet med radarudstyr, herunder reparation af senderør.

Kræftens Bekæmpelse angiver imidlertid, at eventuelle sammenhænge mellem udviklingen af de bestemte kræftformer og arbejdet med radarudstyr kan dateres tilbage til før 1981.

Kræftens Bekæmpelses undersøgelse omfattede ikke en konkret måling af strålingen af alle potentielle strålingskilder. Undersøgelsen blev derimod foretaget på baggrund af en spørgeskemabaseret undersøgelse, hvor påvirkningerne, fx arbejdet med radarudstyr, blandt andet blev sammenholdt med personer med udvalgte kræftdiagnoser for dermed at kunne bestemme risikoen for udvikling af kræft.

I relation til ovenstående skal det bemærkes, at selve målingen af strålingen fra strålingskilder foretages af Statens Institut for Strålehygiejne. I den forbindelse kan det nævnes, at ingen af Statens Institut for Strålehygiejnes målinger på forsvarets radarudstyr siden 1977 har indikeret, at radarpersonel skulle have modtaget doser over de gældende dosisgrænser.

På denne baggrund har rapporten ikke givet konkret anledning til, at forsvaret skal foretage sig yderligere i relation til iværksættelse af nye undersøgelser.”